

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

13 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Ursache Petru,

Judecători – Țurcan Anatolie, Toma Nadejda, Alerguș Constantin, Timofti Vladimir

judecând fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către avocatul Lepădatu Tatiana în numele inculpatului Carabulea Vitali și de către Scondras Elena, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 decembrie 2017, în cauza penală privindu-l pe

Carabulea Vitali xxxxx, *născut la xxxxx, originar din xxxxx și domiciliat în xxxxx.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 18.03.2016 – 18.07.2017;

Instanța de apel: 04.10.2017 – 06.12.2017;

instanța de recurs: 18.01.2018 – 13.03.2018.

Asupra recursurilor ordinare declarate, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Orhei (sediul central) din 18 iulie 2017 Carabulea Vitali a fost recunoscut vinovat și condamnat:

- în baza art.217 alin.(2) Cod penal, la șase luni;

- în baza art.217² Cod penal, la un an închisoare.

Conform art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor, lui Carabulea Vitali i s-a stabilit pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de un an și trei luni.

În temeiul art.85 Cod penal, prin cumul de sentințe, lui Carabulea Vitali, la pedeapsa aplicată prin prezenta sentință s-a adăugat parțial pedeapsa neexecutată sub formă de doi ani închisoare și pedeapsa complementară sub formă de privarea de dreptul

de a conduce mijloace de transport pe un termen de 2 ani, stabilită prin sentința Judecătorei Orhei din 26 martie 2015 în baza art.264 alin.(3) lit. a) Cod penal și i s-a stabilit pedeapsa definitivă spre executare lui Carabulea Vitali - 2 (doi) ani și 8 (opt) luni închisoare cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis pentru bărbați, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe termen de 2 ani.

Conform art.90 Cod penal executarea pedepsei stabilită lui Carabulea Vitali a fost suspendată condiționat pe un termen de probă doi ani.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, *in fact*, a constatat că inculpatul Carabulea Vitali, o perioadă nedeterminată de timp, până la 21 decembrie 2015, fără a avea scop de înstrăinare, pentru consum propriu, a păstrat ilegal la domiciliul său din or. Orhei, str. Izvorul Cucului 18, în subsolul casei de locuit - 5,606 gr marijuana (masă uscată), care se atribuie la categoria substanțelor narcotice în proporții mari.

Tot el, Carabulea Vitali într-o perioadă nedeterminată de organul de urmărire penală, urmărind scopul circulației ilegale a precursorilor în scopul producerii substanțelor psihotrope pentru consum personal, aflând-se la domiciliul său din or. Orhei, str. Izvorul Cucului 18, cunoscând cu certitudine că circuitul substanțelor psihotrope este limitat, a preparat prin fierbere, utilizând câteva reacții chimice inclusiv și pastile „rinosop”, precursor a substanțelor narcotice și psihotrope - psoedofedrină, pe care a păstrat-o ilegal, până la 21.12.2015, când în cadrul percheziției automobilului său de model Mitsubishi Galant, au fost depistate o cratiță emailată și o cană din sticlă pe suprafața căroră se afla o substanță de culoare brun-roșietică, care conform raportului de expertiză nr. 11678 din 30.12.2015, reprezintă urme de psoedofedrină, care se atribuie la precursorii substanțelor stupefiante (narcotice) și preparatelor psihotrope, conform Hotărârii Guvernului nr.1088 din 05.10.2004.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței a fost atacată cu apel de procuror, prin care a solicitat casarea acesteia în partea stabilirii pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit căreia Carabulea Vitali să fie recunoscut culpabil de comiterea infracțiunii prevăzute de art.217 alin.(2) și art.217² Cod penal, stabilindu-i pedeapsa în baza art.217 alin.(2) Cod penal, sub formă închisoare pe termen de 1 an și în baza art.217² Cod penal sub formă de închisoare pe termen de 1 an. În conformitate cu prevederile art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor, a-i stabilit definitiv inculpatului pedeapsa de 1 an și trei luni închisoare. Conform prevederilor art.85 alin.(1) Cod penal a adăuga parțial la pedeapsa stabilită, partea neexecutată a pedepsei aplicate prin sentința judecătorei Orhei din 26.03.2015 și a-i stabilit lui Carabulea Vitali pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe termen de 3 (trei) ani, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis pentru bărbați.

În motivarea apelului, procurorul a indicat că instanța de judecată nu a ținut cont de personalitatea inculpatului Carabulea Vitali, care în termenul de probațiune a comis o faptă prevăzută de legea penală ca infracțiune.

Totodată, apelantul a menționat că pedeapsa stabilită de către instanța de judecată este prea blândă, încât nu va fi realizat scopul pedepsei, manifestat prin educarea și corectarea inculpatului.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 decembrie 2017, apelul declarat a fost admis parțial, în partea stabilirii pedepsei cu pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, potrivit căreia inculpatului Carabulea Vitali i s-a stabilit în baza art.217 alin.(2) Cod penal, 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, iar în baza art.217² Cod penal, un an închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art.84 Cod penal, prin cumul parțial de pedepse, i s-a stabilit lui Carabulea Vitali, pedeapsa cu închisoare pe un termen de 1 an și 3 luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Pedeapsa stabilită prin sentința Judecătorei Orhei din 26 martie 2015 urmează a fi executată separat.

În rest, sentința a fost menținută.

5. În partea descriptivă a deciziei adoptate, instanța de apel a reținut că prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și just a concluzionat că inculpatul a săvârșit infracțiunile imputate. Împrejurările de fapt au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art.101 Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concluziei, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

În partea ce ține de stabilirea pedepsei, instanța de apel a indicat că prima instanță corect și echitabil i-a stabilit lui Carabulea Vitali pedeapsa după cum urmează: în baza art.217 alin.(2) Cod penal, pedeapsa cu închisoare pe un termen de 6 luni, iar în baza art.217² Cod penal, pedeapsa cu închisoare pe un termen de un an.

Totodată, instanța de apel a reținut că prima instanță corect a aplicat prevederile art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor, stabilindu-i lui Carabulea Vitali pedeapsa de 1 an și 3 luni închisoare.

În contextul dat, instanța de apel ținând cont de multitudinea circumstanțelor care descriu infracțiunile respective nu a considerat rațional faptul că prima instanță a dispus suspendarea executării pedepsei, în acest sens găsind veridice și aplicabile argumentele invocate în apel.

În aceeași ordine de idei, instanța de apel a motivat că la stabilirea pedepsei inculpatului Carabulea Vitali, prima instanță nu a dat o apreciere convenită normelor citate mai sus. Deși instanța nu a stabilit existența circumstanțelor atenuante sau prezența altor circumstanțe relevante, totuși a aplicat prevederile art.90 Cod penal și a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei stabilite, fără a motiva necesitatea soluției respective și fără a da eficiență convenită prevederilor art.art.61, 75 Cod penal.

Conform art.90 alin.(1) Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai decît în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă. În acest caz, instanța de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat. Controlul asupra comportării celor condamnați cu suspendarea condiționată a executării pedepsei îl exercită organele competente, iar asupra comportării militarilor - comandamentul militar respectiv.

În continuare, instanța de apel a menționat că pentru dispunerea suspendării condiționate a executării pedepsei, instanța de judecată trebuie să examineze dacă în cazul dat, va fi posibilă atingerea scopurilor pedepsei stipulate în art.61 Cod penal.

La caz, instanța de apel a reținut că infracțiunile comise sub aspectul utilizării și producerii substanțelor narcotice au un impact negativ asupra societății. Astfel, existența unei asemenea urmări prejudiciabile și dispunerea suspendării condiționate pentru comiterea unei astfel de infracțiune implică, de regulă, imposibilitatea restabilirii echității sociale ca scop al pedepsei prevăzute de art.61 Cod penal.

De asemenea, instanța de apel a reținut că, Carabulea Vitali anterior a fost condamnat inclusiv pentru infracțiune similară, ținând cont de specificul infracțiunilor comise, s-a atestat o orientare antisocială stabilă a inculpatului, atitudine care se regăsește în faptul că inculpatul nu evită comiterea infracțiunilor inclusiv de acest gen și în cazul unei asemenea orientări antisociale decade raționalitatea neexecutării reale a pedepsei.

Prin urmare, instanța de apel a considerat că în privința inculpatului nu pot fi aplicate prevederile art.90 Cod penal, suspendarea condiționată a executării pedepsei. În consecință, s-a indicat că pedeapsa aplicată inculpatului urmează să fie executată real, stabilindu-se astfel o individualizare a pedepsei care este legală, întemeiată, proporțională faptei comise și circumstanțelor reale și personale.

Conform art.90 alin.(11) Cod penal, în cazul în care cel condamnat cu suspendarea condiționată a executării pedepsei săvârșește în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă o infracțiune din imprudență sau o infracțiune intenționată mai puțin gravă, problema anulării sau menținerii condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei se soluționează de către instanța de judecată, la propunerea organului care exercită supravegherea asupra comportamentului celor condamnați cu suspendarea executării pedepsei. Ținând cont de regulile interpretării

sistemice, se deduce că în cazul în care o persoană, în interiorul termenului de probațiune, comite o infracțiune din imprudență, ușoară sau mai puțin gravă sunt aplicabile prevederile art.90 alin.(11) Cod penal, iar, în cazul care o persoană, în interiorul termenului de probațiune, comite o infracțiune gravă, deosebit de gravă sau excepțional de gravă sunt aplicabile prevederile art.90 alin.(10) Cod penal.

În cazul aplicării art.90 alin.(11) Cod penal trebuie să existe o condiție obligatorie: propunerea organului care exercită supravegherea asupra comportamentului celor condamnați cu suspendarea executării pedepsei, însă o astfel de propunere la caz lipsește.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, avocatul Lepădatu Tatiana în numele inculpatului Carabulea Vitali și mama ultimului, Scondras Elena au contestat-o cu recursuri ordinare.

6.1. Avocatul Lepădatu Tatiana în numele inculpatului Carabulea Vitali solicită casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea sentinței primei instanțe.

În motivarea recursului, recurenta a invocat că instanța de apel eronat a interpretat prevederile art. 90 Cod penal, și greșit a concluzionat că în speță acestea nu pot fi aplicate.

De asemenea, recurentul menționează că instanța de apel nu a luat în considerație circumstanțele cauzei, personalitatea inculpatului, faptul că infracțiunea comisă face parte din categoria celor ușoare, și-a recunoscut vina integral .

6.2. Scondras Elena prin recursul ordinar declarat solicită casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea sentinței primei instanțe, deoarece inculpatul s-a schimbat spre bine și merită stabilirea unei pedepse mai ușoare.

7. Asupra recursului procurorul a depus referință, în care menționează că recursul declarat de către avocatul Lepădatu Tatiana în numele inculpatului este inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece decizia instanței de apel în sensul contestat este legală și întemeiată, iar recursul depus de către mama inculpatului Scondras Elena, este inadmisibili, deoarece nu corespunde cerințelor de formă și conținut, dat fiind faptul că acesta nu este subiect cu drept de a contesta decizia instanței de apel cu recurs ordinar.

8. Judecând recursurile declarate în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit va expune următoarele considerente asupra soluției adoptate pe marginea acestora.

Luând în considerație că în prezenta cauză penală sunt declarate două cereri de recurs, în privința cărora a fost adoptate soluții diferite, Colegiul penal lărgit se va expune punctat pe marginea acestora.

8.1 Cu referire la recursul declarat de către Scondras Elena.

Studiind materialele dosarului, Colegiul penal lărgit atestă că, recurenta Scondras Elena este mama inculpatului și ea posedă calitatea de martor în prezenta cauză penală, însă nu poate contesta hotărârea instanței ierarhic inferioare în latura penală și civilă, întrucât aceasta nu posedă calitatea procesuală în acest sens.

La circumstanțele constatate, Colegiul penal lărgit ține cont de prevederile normei procesual-penale prescise la art.401 Cod de procedură penală, prevederi ce sunt

aplicate și la judecarea cauzei în ordine de recurs, unde este stipulat că pot declara apel următoarele persoane:

- 1) procurorul, în ce privește latura penală și latura civilă;
- 2) inculpatul, în ce privește latura penală și latura civilă. Sentințele de achitare sau de încetare a procesului penal pot fi atacate și în ce privește temeiurile achitării sau încetării procesului penal;
- 3) partea vătămată;
- 4) partea civilă și partea civilmente responsabilă, în ce privește latura civilă;
- 5) martorul, expertul, interpretul, traducătorul și apărătorul, în ce privește cheltuielile judiciare cuvenite acestora;
- 6) Apelul poate fi declarat în numele persoanelor menționate în art. 401 alin. (1) pct. 2) - 4) Cod de procedură penală și de către apărător sau reprezentantul lor legal.

Din prevederile enunțate mai sus, se denotă faptul că martorul, calitate procesuală deținută de Scondras Elena, poate contesta o hotărâre cu apel și/sau recurs ordinar doar în ceea ce privește cheltuielile judiciare cuvenite acesteia. În contradicție cu această reglementare, prin recursul ordinar declarat, Scondras Elena contestă decizia instanței de apel în latura penală.

Astfel, având în vedere că prezentul recurs ordinar este declarat de persoana care este titular al dreptului de recurs, dar nu se conformează condițiilor prevăzute la art.401 și 421 Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia de a respinge recursul dat, ca inadmisibil, întrucât nu corespunde cerințelor de formă și conținut prevăzute la art.429 alin.(1) Cod de procedură penală.

8.2 Cu referire la recursul declarat de către avocatul Lepădatu Tatiana în numele inculpatului Carabulea Vitali.

În conformitate cu art.435 alin.(1) pct.2) lit. a) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept de a admite, cu casarea parțială sau totală a hotărârii atacate și menținerea hotărârii primei instanțe, când apelul a fost greșit admis.

În recursul declarat, avocatul inculpatului invocă temeiul stipulat de art.427 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală și anume, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel în cazul aplicării pedepselor individualizate contrar prevederilor legale.

Din conținutul recursului declarat, rezultă că autorul își exprimă dezacordul cu faptul că instanța de apel a exclus aplicarea prevederilor art.90 Cod penal în privința inculpatului, adică a dispus executarea reală a pedepsei cu închisoare stabilite.

Analizând hotărârea judecătorească atacată sub aspectul menționat, în raport cu circumstanțele cauzei, în prezenta speță, Colegiul penal consideră că, soluția instanței de apel în latura stabilirii modului de executare a pedepsei este una nefondată, la adoptarea căreia nu s-a ținut cont în deplină măsură de norma art.75 Cod penal, ce prevede că persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea Specială a prezentului Cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal.

În continuarea concluziilor sale, instanța de recurs relevă că, prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele stabilite de lege, de care sânt obligate să se conducă instanțele de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte.

În cauză deferită, Colegiul reține că inculpatul a săvârșit infracțiunile prevăzute de art.217 alin.(2) și 217² Cod penal, sancțiunea cărora prevede pedeapsa cu închisoare până la un an și respectiv până la 2 ani, infracțiuni care potrivit art.16 alin.(4) Cod penal se clasifică ca infracțiuni ușoare.

Din conținutul sentinței, rezultă că instanța de judecată a stabilit pedeapsa definitivă inculpatului prin aplicarea prevederilor art.art.84 și 85 Cod penal, ale căror aplicabilitate este necesară și a decis stabilirea pedepsei inculpatului Carabulea Vitali sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani și opt luni, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 2 ani, iar în baza art.90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoarea a fost suspendată pe un termen de probă de 2 ani.

Tot aici, se menționează că prin sentința Judecătorei Orhei din 26 martie 2015, Carabulea Vitali a fost condamnat în baza art.264 alin.(3) lit. a) Cod penal, la 2 ani închisoarea, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 2 ani, iar în baza art.90 Cod penal, executarea pedepsei principale a fost suspendată pe un termen de probă de 1 ani.

În asemenea circumstanțe, prima instanță s-a condus de prevederile art.90 Cod penal, care era în vigoare la data comiterii infracțiunii și permitea suspendarea executării pedepsei, chiar dacă noua infracțiune a fost săvârșită în interiorul termenului de probă, numai cu condiția ca aceasta să fie săvârșită din imprudență ori infracțiunea să fie din categoria celor ușoare.

La caz, infracțiunile săvârșite de către inculpat sunt infracțiuni ușoare, respectiv prima instanță a fost în drept să suspende executare pedepsei stabilite prin sentință.

În continuarea celor indicate, Colegiul penal lărgit atestă că instanța de apel a intervenit în latura penală a sentinței primei instanțe, indicând că alin.(11) art.90 Cod penal, se aplică doar la propunerea organului care exercită supravegherea asupra comportamentului celor condamnați cu suspendarea executării pedepsei.

În acest sens, Colegiul penal lărgit accentuează că instanța de apel nu a luat în considerație că art.90 Cod penal, a fost modificat anume în acest sens, cu introducerea în conținutul alin.(11) a articolului menționat a sintagmei „*la propunerea organului care exercită supravegherea asupra comportamentului celor condamnați cu suspendarea executării pedepsei*” prin Legea nr.138 din 03.12.2015, intrat în vigoare la 31.12.2015.

Astfel, la momentul săvârșirii infracțiunii – 21 decembrie 2015, această prevedere legală nu era în vigoare și respectiv, prima instanță a fost în drept să suspende executarea pedepsei cu închisorii în circumstanțele cauzei date.

Totodată, Colegiul penal lărgit remarcă că aceste prevederi legale nu au efect retroactiv, deoarece potrivit art.10 alin.(1) Cod penal, are efect retro activ, doar legea

penală mai blândă, cea care ușurează situația inculpatului și totodată la alin.(2) se prevede expres că legea penală mai aspră nu are efect retroactiv.

În contextul celor menționate, Colegiul penal apreciază că instanța de apel incorect și-a bazat soluția sa pe art.90 alin.(11) Cod penal, care la momentul comiterii infracțiunii nu era în vigoare și astfel nu poate fi menținută decizia instanței de apel, ca fiind legală și întemeiată.

Colegiul penal lărgit reține ca întemeiate concluziile instanței de fond referitor la posibilitatea suspendării pedepsei cu închisoare în privința lui Carabulea Vitali, considerându-le argumentate și corespunzătoare prevederilor art.art.61, 75 Cod penal.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit constată, că instanța de apel greșit a admis apelul procurorului, iar prin pronunțarea unei noi hotărâri în latura penală a comis o eroare de drept prevăzută de art.427 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală, adică pedeapsa stabilită a fost individualizată contrar prevederilor legale.

În astfel de condiții, Colegiul conchide că, temeiul la care se referă recurentul, este aplicabil din punct de vedere al prezentei erorilor de drept, fapt ce determină de a admite recursul, casând decizia instanței de apel, cu menținerea sentinței primei instanțe.

9. În corespundere cu art.art.424 alin.(2), 434 și 435 alin.(1) pct.1) și 2) lit. a) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către Scondras Elena împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 decembrie 2017 în privința inculpatului Carabulea Vitali xxxxx.

Admite recursul ordinar declarat de către avocatul Lepădatu Tatiana în numele inculpatului, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 decembrie 2017 în cauza penală în privința lui Carabulea Vitali xxxxx, cu menținerea sentinței Judecătoriei Orhei (sediul central) din 18 iulie 2017, prin care:

Carabulea Vitali Valentin a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art.217 alin. (2) Cod penal, la 6 luni închisoare;
- art.217² Cod penal, la 1 an închisoare;

În baza art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, inculpatului Carabulea Vitali xxxxx i s-a stabilit pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 1 an și 3 luni.

În temeiul art.85 Cod penal, prin cumul de sentințe, la pedeapsa stabilită prin prezenta sentință lui Carabulea Vitali xxxxx, s-a adăugat parțial pedeapsa neexecutată sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani și pedeapsa complementară sub formă de privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 2 ani, stabilită prin sentința Judecătoriei Orhei din 26 martie 2015, stabilindu-i pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani și 8 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis și cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport

pe termen de 2 ani.

Conform art.90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoarea stabilită în privința lui Carabulea Vitali xxxxx a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 ani.

Carabulea Vitali xxxxx urmează a fi eliberat din penitenciar, în cazul în care a fost reținut în prezenta cauză penală și cu condiția că nu este reținut sau aplicată măsura preventivă arestul într-o altă cauză penală.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 06 aprilie 2018.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Țurcan Anatolie

Toma Nadejda

Alerguș Constantin

Timofti Vladimir